

ELISABETH

Geloof Geluk Geliefd

APRIL 2020
No 7
SINCE 1930
€2,75

THEMA

Paasen

Advocaat Jan Wols helpt
slachtoffers van overheidsmissers:

'DOOR PASEN
VOND IK HERSTEL'

Als puber knipt Jan Wols (nu 52 jaar) een artikel uit de *Elisabethbode*. Het artikel over Pasen geeft Jan houvast in periodes vol geloofstwijfel. Nog altijd staat het knipsel ingelijst op zijn kamer.

PORTRET

HOE EEN
RUBRIEKJE IN DE
ELISABETHBODE
ALLES VERANDERDE

‘DOOR PASEN VOND IK HERSTEL’

Vlak langs de snelweg, aan het begin van Wolvega, vormen een paar grote panden een bescheiden bedrijventerrein. In een van deze panden bevindt zich een deur waarboven een bord hangt met 'Jan Wols, advocaat'. Het is de entree naar een functioneel kantoor waar Jan zijn cliënten ontvangt en zijn zaken in bestuursrecht, omgevingsrecht en huurrecht voorbereidt.

Achter zijn bureau hangt de welbekende advocatentoga. Vandaag hoeft hij niet naar de rechtbank. Tijd om te praten dus, over Pasen, want zo'n 35 jaar geleden was het een paaseditie van de *Elisabethbode* die Jan op een onverwachte manier houvast in het geloof gaf. In zijn puberjaren, maar ook tijdens zijn rechtenstudie. „Ik ben christelijk opgevoed”, begint Jan. „Goed hervormd, zeg maar. Dus het geloof is me met de paplepel ingegoten. Toch kreeg ik vragen. Je ontwikkelt jezelf, je leert kritisch te kijken en dingen niet zonder meer aan te nemen. Ik was erg bezig met wat ik nu precies geloofde en waarom. Of geloofde ik het misschien toch niet?”

Wie wat bewaart...

Jan zal ongeveer zestien jaar geweest zijn als hij thuis op de bank achteloos door een *Elisabethbode* bladert. Best bijzonder, want met zijn puberleeftijd is Jan niet de typische lezersdoelgroep. „Ik zag ineens een afbeelding van het rotsgraf in Jeruzalem met op de deur de tekst 'He is risen, He is not here'. Uit Matteüs 28:6. Bij de afbeelding stond het getuigenis van de Deense predikant Kaj Munk, die door de nazi's is vermoord omdat hij het opnam voor de Joden. Het raakte me diep en ik besloot het artikel te bewaren.”

Maar zoals dat vaak gaat met knipsels, ze verdwijnen tussen allerlei spullen om voor altijd kwijt te raken óf om op een onverwacht moment weer op te duiken. Zo ook bij Jan. De jaren gaan voorbij en Jan studeert inmiddels rechten in Groningen. „Rechten is een rationele studie en op de universiteit werd benadrukt dat je zelf moest nadenken. Mijn kerkgang was aanzienlijk verminderd

en ik realiseerde me dat het twee kanten kon opgaan. Ik kon het geloof vaarwel zeggen, een reactie die ik veel om mij heen zag, of ik kon er werk van maken. Omdat ik vind dat je ergens pas een mening over kunt vormen als je je erin verdiept hebt, besloot ik de Bijbel nu eens echt te gaan lezen. Wat staat er, hoe staat het er en wat zegt dat over mij en over mijn leven?”

Terugweg

Het is precies in deze periode dat Jan tijdens het opruimen wat oude dozen opentrekt en, warempel, daar komt ineens dat artikeltje uit de *Elisabethbode* weer tevoorschijn. „Waar ik op de middelbare school vooral geraakt werd door het graf, trof me nu de radicale keuze van die Deense dominee. Ik vond het zo krachtig dat hij radicaal tegen het kwaad inging en zei dat hij voor zijn Joodse medemens stond, ook al kostte dat hem het leven. Hij koos voor die geloofskant. Ineens realiseerde ik me dat dit het was. Dít was waarom ik geloofde. Het gaat om de vraag of je je afzijdig houdt of dat je juist op de bres staat voor de waarheid.”

Jan plaatst het artikel in een lijstje en bewaart het al die jaren. Het wakkert zijn zoektocht naar God verder aan en hij besluit zelfs om een paar maanden in een kibboets in Israël te gaan wonen.

„Geweldig om het land van de Bijbel te leren kennen”, mijmert hij. Maar het blijkt vooral de Bijbel zelf te zijn waardoor Jan God beter leert kennen. „Door veel in de Bijbel te lezen ontdekte ik dat de Bijbel ook relevant was voor mijn leven: God houdt van je, God kent je, God heeft een plan met je leven. Hij kan je leiden door problemen heen en Hij kan je herstellen door zijn Zoon Jezus Christus. En dat brengt ons bij Pasen waar het ultieme herstel plaatsvindt.”

Jan denkt even na en vervolgt dan: „Wij mensen zaten op een doodlopende weg, maar God heeft ons weer een weg terug gegeven. Dat is Pasen voor mij: dat God de terugweg heeft laten zien. En als je die terugweg kiest, dan is dat in je leven een weg van herstel. Het

uiteindelijke doel is gemeenschap met God, weer één worden met de Schepper. Met Pasen kunnen we het leven, met al zijn schaduwkanten, weer in het volle licht brengen.”

Win-win

Het is precies dit herstel dat Jan gevonden heeft met Pasen; dat wil hij uitdragen aan de mensen om hem heen. Niet alleen in zijn werk als advocaat, maar ook in de kerk en als vrijwilliger in zijn woonplaats Oldelamer. „Ik voel mezelf een hersteller. Dingen die niet goed zitten, die stuk zijn, weer rechtzetten. In mijn werk kom ik dat vooral tegen bij beslissingen van overheden. Mensen hebben vaak al van alles geprobeerd en komen dan bij mij terecht omdat ze zich afvragen of beslissingen wel kloppen. Neem de situatie rondom stikstof. We kunnen de juridische gevolgen nog niet overzien, maar zou je niet een modus kunnen vinden waarbij je zowel de natuur beschermt als de economische mogelijkheden biedt om de boeren te helpen? Van dat soort plannen word ik enthousiast.” Het is deze win-winmentaliteit die Jan drijft. „En kun je niet winnen? Daarin wil ik niet blijven hangen, maar meteen kijken naar opbouw.”

Ook in zijn kerk in Heerenveen is Jan nauw betrokken. „Ik zie het wanneer mensen ergens moeite mee hebben. Ik vraag me dan altijd af hoe ik iemand kan helpen. Niet vanuit pastoraal oogpunt, maar meer om te kijken wat mensen zelf voor mogelijkheden hebben en hoe ze die kunnen ontwikkelen. Mensen met financiële problemen kun je bijvoorbeeld geld geven, maar vaak gaat het erom dat ze hun hele levenspatroon moeten veranderen. Ik vind het mooi om mensen weer structuur te bieden. Juist in een kerkgemeenschap kun je elkaar tot een hand en een voet zijn, of tot een gips als er gebrokenheid is. Dat je samen de weg bewandelt. In die zin is een kerk ook anders dan een voetbalclub. Daar is het ook gezellig en sociaal, maar in de kerk zou je op een bepaalde manier afhankelijk van elkaar moeten zijn.”

Repareren

De herstelmodus van Jan reikt overigens verder dan mensen alleen, want ook materiële zaken kunnen op zijn toewijding rekenen. „Ik ben graag creatief bezig met m'n handen, houtbewerking bijvoorbeeld. Weer iets bruikbaar maken van iets wat eigenlijk weggegooid was. We zouden eigenlijk naar een samenleving toe moeten die spullen niet meteen weggooit, maar eerst probeert ze te repareren. Initiatieven als het repaircafé spreken me heel erg aan.”

Maar over welk onderwerp het ook gaat, Jan keert altijd terug naar Jezus. „Jezus is mijn voorbeeld. Hij ging naast mensen staan, naast de zwakken. Hij stapte herstellend naar mensen toe en gaf ze weer een zinvol leven.” ♦

Jan Wols is geboren in het Westland en getogen in Drenthe. Voor zijn studie verhuisde hij naar Groningen om vervolgens in Friesland aan het werk te gaan. Inmiddels heeft hij hier zijn leven opgebouwd, samen met zijn vrouw Petra en hun drie kinderen (19, 18 en 15 jaar). Met zijn gezin bezoekt hij de vrije baptistengemeente in Heerenveen. Ook is hij voorzitter van het dorpshuis in zijn woonplaats Oldelamer.

‘Je kunt elkaar tot een gips zijn als er gebrokenheid is’